

۴. چگونه پاداش‌های آسمانی را دریافت کنیم: مطالعه‌ای از کتاب مقدس متی ۶ درباره

اخلاص

متی ۶: ۱-۱۸

یافتن هدف ابدی در جهانی موقت

آیا تا به حال از مرگ گریخته‌اید؟ هیچ چیز دیگری به اندازه آن شما را به فکر ابدیت نمی‌اندازد. در سال‌های اولیه‌ام به عنوان یک ماهیگیر تجاری در سواحل شرقی انگلستان، با بسیاری از موقعیت‌های خطرناک روبرو شدم که در آن‌ها مرگ را درست در کنار خود حس می‌کردم. هیچ چیز به اندازه داشتن یک مین مغناطیسی آلمانی منفجر نشده به طول دوازده فوت روی عرشه برای برانگیختن چنین افکاری وجود ندارد! آن زمان بود که برای اولین بار شروع کردم به این فکر کردن که وقتی بمیرم چه اتفاقی ممکن است برایم بیفتد. اندیشیدن به ابدیت دیدگاه شما را تغییر می‌دهد. وقتی مسیحی شدم، زندگی‌ام را کاملاً و با تمام وجود به او سپردم و دریافتم که اهداف زندگی‌ام تغییر کرده است. پس از تغییر دینم، وسوسه پول، دارایی‌ها و موفقیت به عنوان یک ماهیگیر دیگر برایم جذاب نبود. چه فایده‌ای دارد که شش روز در هفته، پانزده ساعت در روز کار کنی؟ دنبال کردن پول مانند دنبال کردن باد است. می‌خواستم زندگی‌ام هدف واقعی داشته باشد.

این سؤال بزرگ بسیاری از مردم امروز است—هدف چیست؟ معنای زندگی چیست؟ وقتی کسی خلقت و دنیای طبیعی را به طور دقیق بررسی می‌کند، یک شخص منطقی به این نتیجه می‌رسد که حتماً خدایی، آفریدگاری، وجود دارد. اگر آفریدگاری وجود دارد، حتماً طرحی دارد که در زمین در حال اجراست. این طرح، تربیت و دگرگون‌سازی افرادی است که با مسیح راه خواهند رفت تا در برابر جریان و وضع موجود این دنیا بایستند. خداوند می‌خواهد که قومش با او همکاری کنند تا بر دیگران تأثیر بگذارند و آنها را به پیوستن به قوم خود دعوت کنند.

زمانی فرا خواهد رسید که خداوند آموزش عروس مسیح—مردم خود—را به پایان می‌رساند و به همه کسانی که شخصیتشان توسط روح خدا به صورت مسیح شکل گرفته است، پاداش خواهد داد. در آیات بعدی موعظه بر کوه، عیسی بر پاداش‌هایی تأکید می‌کند که در روز پایان این جهان شریر داده خواهد شد (فصل ۶، آیات ۱، ۴، ۵ و ۶). ما فقط یک زندگی در زمین داریم و باید از فرصت‌هایمان برای جلال دادن خدا، به جای خود یا دیگران، نهایت استفاده را ببریم. این یادآوری در مورد پاداش‌ها، ما را تشویق می‌کند تا به جای طلب پاداش در این زندگی، بر امور ابدی تمرکز کنیم. زندگی برای ابدیت، دیدگاه و ارزش‌های ما را تغییر می‌دهد و اگر از عیسی پیروی کنیم، می‌تواند حتی خواسته‌هایمان را نیز دگرگون سازد.

بخشیدن با نیت‌های پاک: فرار از دام ستایش انسان

^۱ «مراقب باشید که نیکی‌های خود را در حضور مردم به نمایش نگذارید تا در نظر آنان دیده شوید. اگر چنین کنید، از جانب پدرتان که در آسمان است پاداشی نخواهید داشت.»^۲ «پس هرگاه به نیازمند چیزی می‌دهید، با شیپورها اعلام نکنید، چنان‌که ریاکاران در کنیسه و کوچه‌ها می‌کنند تا از دیگران ستایش شوند. به راستی به شما می‌گویم، آنها پاداش خود را به طور کامل دریافت کرده‌اند.»^۳ اما وقتی به نیازمند احسان می‌کنید، نگذارید دست چپتان بداند دست راستتان چه می‌کند،^۴ تا احسان شما مخفیانه باشد. آنگاه پدرتان که در نهان می‌بیند، به شما پاداش خواهد داد (متی ۶: ۴-۱).

پیامبر ارمیا به ما گفت (ESV ۱۷:۹) دل‌های ما «از همه چیز فریبکارتر و به شدت بیمار» هستند، و میل درونی ما برای تأیید دیگران می‌تواند ما را از پاداشی که خدا می‌دهد، منحرف کند. سقوط انسان، ارواح ما را فاسد کرده و ما را به دنبال کردن ستایش انسان‌ها به جای ستایش خدای راستین وادار می‌سازد. عیسی به ما هشدار می‌دهد که «مراقب باشید» (آیه ۱) و در مورد انگیزه‌های درونی خود هنگام به اشتراک گذاشتن اعمال نیکمان هوشیار باشیم. چرا ما این‌گونه هستیم؟ خداوند مثالی از آنچه در اسرائیل مشاهده کرده است، ارائه می‌دهد. او این افراد را ریاکار می‌نامد — واژه‌ای به معنای بازیگران صحنه — افرادی که نقاب بر چهره می‌زنند و در زندگی واقعی خود را کسی دیگر جلوه می‌دهند.

در زمان مشخصی در حیات‌های معبد، شیپورها برای فراخواندن مردم به بخشش نواخته می‌شد. کسانی که در محدوده صدا بودند، کار خود را متوقف می‌کردند، چهره‌ای جدی به خود می‌گرفتند و به سمت صندوق‌های نذر می‌رفتند. بله، آنها پاداشی

دریافت می‌کردند، اما این پاداش برای ذخیره‌سازی گنج در آسمان نبود؛ بلکه به دلیل انگیزه‌های قلبشان هدر می‌رفت. آنها صادقانه بخشش نمی‌کردند، بلکه در پی کسب نفوذ بودند. ریاکاران در ازای بخشش خود، به دنبال منافع دنیوی بودند. عیسی هنگامی که میل به بخشش در انسان پدید می‌آید، می‌گوید: «مگذار دست چپت بداند دست راستت چه می‌کند.» این واقعاً به چه معناست؟ این چگونه ممکن است؟ اکثر مردم با دست راست خود می‌دهند، بنابراین عیسی از تصویر طنزآمیز این می‌خواهد که در مورد بخشش خود به خدا آنقدر مخفی‌کاری کنیم که دست چپ ما بی‌خبر بماند. او این را توضیح می‌دهد زیرا انگیزه‌های درونی ما می‌توانند بسیار فریبنده باشند و بیشتر از آنچه تصور می‌کنیم بر ما تأثیر می‌گذارند. خداوند واقعاً می‌خواهد که ما پاداش آسمانی را به طور کامل دریافت کنیم و بر آنچه ابدی است تمرکز کنیم، نه بر آنچه زودگذر است.

یک فرد چگونه می‌تواند زندگی خود را بگذراند تا بیشترین تأثیر را بر اطرافیان خود بگذارد؟ ما نباید برای پاداش زندگی کنیم؛ قلب ما باید همیشه بر جلال خداوندمان متمرکز باشد. با این حال، این نجات‌دهنده‌ی ماست که می‌خواهد بدانیم برای زندگی‌ای که مسیح در مرکز آن قرار دارد، پاداشی در انتظار است. «سود آن برای من چیست» همیشه بخشی از وجود ما خواهد بود، همان‌طور که برای پطرس رسول نیز بود.

«ببینید، ما همه چیز را رها کرده‌ایم و شما را دنبال کرده‌ایم. پس حالا چه خواهیم داشت؟»^{۲۸} عیسی به آنها گفت: «راست می‌گویم به شما، در جهان نو، وقتی پسر انسان بر تخت جلال خود بنشیند، شما که مرا دنبال کرده‌اید نیز بر دوازده تخت خواهید نشست و دوازده قبیلهٔ اسرائیل را داوری خواهید کرد.^{۲۹} و هر کس که به خاطر نام من خانه‌ها یا برادران یا خواهران یا پدر یا مادر یا فرزندان یا زمین‌ها را ترک کرده باشد، صد برابر دریافت خواهد کرد و حیات جاودان را نیز به ارث خواهد برد (متی ۱۹: ۲۷-۲۹).

در متی ۶: ۱، عیسی در مورد «نمایش دادن» ایمان‌مان هشدار می‌دهد. چه زمانی بیش از همه وسوسه می‌شوید که دیگران «تقوا»ی شما را ببینند؟ چگونه می‌توانیم قلب خود را از گرایش به دنبال کردن «لایک»های انسانی به جای تأیید الهی محافظت کنیم؟

پس از شنیدن این سخنان، پطرس می‌پرسد: «پس ما چه خواهیم داشت؟» او تغییرات چشمگیری در زندگی خود ایجاد کرده و زندگی پیشین خود را پشت سر گذاشته بود. او می‌پرسید که در ازای این تصمیم چه چیزی دریافت خواهد کرد و از پرسیدن آن نمی‌ترسید. پطرس همیشه در بیان عقایدش سریع بود! عیسی به پطرس اطمینان می‌دهد که آنچه را فدا کرده است صد برابر دریافت خواهد کرد و زندگی جاودانه را به ارث خواهد برد. اگرچه اکنون فقط می‌توانیم آن را تصور کنیم، همان‌طور که فردا خورشید طلوع خواهد کرد، روز مسیح فرا خواهد رسید و او بر تخت باشکوه خود خواهد نشست. آنگاه خداوند به همه کسانی که به او وفادار بوده‌اند پاداش خواهد داد.

برخی از ما به خاطر پیروی از مسیح تجربهٔ فقدان داشته‌ایم، و برخی حتی به خاطر ایمان مسیحی خود طرد شده یا دوستان و روابط نزدیکشان را از دست داده‌اند. آیا فکر می‌کنید عیسی فقط به پاداش‌های ابدی اشاره می‌کند، یا پاداش‌هایی را در این زندگی نیز وعده می‌دهد؟ (متی ۱۹: ۲۹).

راز دعای مؤثر: ارتباط با پدرتان

خداوند به صحبت در مورد چگونگی زندگی عاری از ریاکاری و به حداکثر رساندن پاداش‌های خود در پادشاهی ابدی ادامه می‌دهد.

^۵ «و هنگامی که دعا می‌کنید، مانند ریاکاران نباشید؛ زیرا آنان دوست دارند در کنیسه‌ها و گوشهٔ خیابان‌ها ایستاده دعا کنند تا در نظر دیگران ظاهر شوند. راست می‌گویم به شما که پاداش خود را به طور کامل دریافت کرده‌اند.^۶ اما وقتی دعا می‌کنید، به اتفاق خود بروید، در را ببندید و به پدرتان که ناپیداست دعا کنید. آنگاه پدرتان که در نهان می‌بیند، به شما پاداش خواهد داد.^۷ و هنگامی که دعا می‌کنید، مانند قوم‌های غیرایماندار بی‌وقفه سخن مگویید، زیرا گمان می‌کنند به خاطر کثرت سخنانشان مستجاب می‌شود.^۸ شما مانند ایشان مباشید، زیرا پدرتان پیش از آنکه از او بخواهید، از نیازهای شما آگاه است. (متی ۶: ۵-۸؛ تأکید از ماست).

در آیه بالا، عیسی دعای عمومی را محکوم نمی‌کند؛ بلکه بر انگیزه دیده شدن توسط دیگران تأکید می‌کند—خداوند از کلمه‌ای قوی استفاده می‌کند: آنها دوست دارند دعا کنند تا دیگران آنها را ببینند. آنها پاداش خود را دریافت خواهند کرد، اما آن پاداش از جانب خدا نیست؛ بلکه تمایل به تأثیرگذاری بر مردم است. کسی که توسط خدا پاداش می‌گیرد، زندگی دعایی خود را خصوصی نگه می‌دارد. دعا می‌تواند تکراری و از روی عادت شود، و قلب می‌تواند از صمیمیت و شفافیتی که واقعاً بر خدا تأثیر می‌گذارد، تهی گردد. امروز، در هر فرهنگی، برخی معتقدند که خدا به دعا بر اساس تعداد دفعات تکرار آن پاسخ می‌دهد. اما آیا همسر شما اغلب تحت تأثیر درخواست‌های بی‌فکر قرار می‌گیرد؟ آیا می‌توانید تصور کنید که بخواهید با درخواست‌های بی‌شمار و مکرر دیگران را تحت تأثیر قرار دهید؟ چرا ما فکر می‌کنیم خدای مقدسی که همه‌چیز را می‌داند و همه‌چیز را می‌بیند، می‌تواند تحت تأثیر دعایی قرار گیرد که بی‌فکر و بی‌ صداقت است؟ خداوند به ما یادآوری می‌کند که او پیش از آنکه ما حتی درخواست کنیم، از نیاز هایمان آگاه است (آیه ۸). برادران و خواهران، هنگامی که با قلبی صادقانه دعا نمی‌کنیم، احتمالاً در حال دعا کردن به خودمان هستیم.

در خدمت آموزشی‌ام به رهبران گروه‌های کوچک، اغلب با الگو قرار دادن دعا‌های یک‌جمله‌ای، نشان می‌دهم که چگونه باید در جمع دعا کرد، زیرا دعاها گاهی ممکن است به استفاده از کلمات فانتزی برای تحت تأثیر قرار دادن شنوندگان متمرکز شوند. این تمایل به خوب به نظر رسیدن و به نمایش گذاشتن دایره لغات، خداوند را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد. به یاد دارم زمانی که یک زوج جوان تازه مسیحی شده را به شام به خانه‌مان دعوت کردیم. آنها از این دعوت آنقدر سپاسگزار بودند که می‌خواستند لطف ما را جبران کنند. وقتی به خانه‌شان رسیدیم، آنها وقت گذاشته و یک غذای زیبا تدارک دیده و آماده کرده بودند. آنها نیز درست مانند الگوی ما عمل کردند و تا زمانی که غذا جلوی ما قرار نگرفت، از من نخواستند که برای غذا دعا کنم و آن را برکت دهم. من توضیح دادم که در انگلستان، مرسوم است که میزبان دعای شکرگزاری بخواند و غذا را برکت دهد. آن جوان با عجله گفت: «خدایا، از تو برای دوستانمان و این غذا سپاسگزاریم»، و سپس سریعاً افزود: «و... یکشنبه همدیگر را می‌بینیم.» من واقعاً معتمد که آن دعا برای خدا برکت بود. دعا‌های از صمیم قلب و صادقانه، بیشتر از دعا‌های فصیح و بلیغ، قلب خدا را لمس می‌کنند.

خداوند تعالیم خود را در مورد دعا با ارائه نمونه‌ای از دعا برای ما روشن می‌سازد:

درک دعای ربّانی به عنوان یک الگوی روزانه

^۹ «پس شما این‌گونه باید دعا کنید: «پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد،^{۱۰} پادشاهی تو بیاید، اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز به جا آید. «نان روزانه‌مان را امروز به ما بده. «و قرض‌های ما را ببخش، چنانکه ما نیز قرضداران خود را بخشیده‌ایم. «و ما را در آزمایشت مینداز، بلکه از شریر رهایی ده.»^{۱۴} زیرا اگر شما گناهان دیگران را که بر شما مرتکب می‌شوند ببخشید، پدر شما که در آسمان است نیز شما را خواهد بخشید.^{۱۵} اما اگر گناهان دیگران را نبخشید، پدر شما نیز گناهان شما را نخواهد بخشید (متی ۶: ۹-۱۵).

آنچه معمولاً «دعای ربّانی» نامیده می‌شود، دعایی نیست که عیسی آن را خوانده باشد، زیرا او هرگز نیازی نداشت تا برای بخشیده شدن گناهانش از خدا طلب بخشش کند (آیه ۴). این دعا باید «دعای حواریون» نامیده شود، و حتی در آن صورت نیز، من معتقدم که این یک دعای از بر شده برای تکرار مکرر نبود، بلکه یک دعای نمونه بود. دعا کردن با همین کلمات دقیق اشتباه نیست، اما باید درک کنیم که هر دعایی که به خدا عرضه می‌کنیم باید بر اصول این دعای نمونه استوار باشد.

عیسی دعای نمونه را با روی‌گردان کردن به سوی آسمان و خطاب کردن خدا با واژه بسیار شخصی «پدر» آغاز کرد. این شیوه خطاب کردن خدا در آن زمان غیر معمول بود. اگرچه خدا «پدر اسرائیل» خوانده می‌شد، هیچ‌کس تا آن زمان با او این‌گونه سخن نگفته بود. امروزه بسیاری از مسیحیان آنقدر به این کار عادت کرده‌اند که متوجه نمی‌شویم این موضوع چقدر برای مردم فرهنگ‌های مختلف، که همیشه خدا را دور می‌دیدند، شگفت‌انگیز بود و هست. داستان زیر ماهیت منحصر به فرد این نزدیکی به خدا را نشان می‌دهد.

دانیل مسیه، مسلمان سابق مصری، تلاش کرد تا کلیسایی را در مصر آزار دهد و قصد داشت از کاری که مسیحیان انجام می‌دادند تقلید کند تا بتواند به کلیسا نفوذ کرده و شهادت آنها را نابود سازد. او از یک دوست مسیحی‌اش خواست تا دعایی را برایش بنویسد تا آن را با صدای بلند بخواند و اعتماد اعضای کلیسای مصری را که قصد داشت براندازی کند، جلب نماید. آن

دوست مسیحی دعایی را نوشت که عیسی به حواریونش در کتاب متی آموخته بود، همان دعایی که اکنون در حال مطالعه آن هستیم. دانیل برای شروع حفظ آن به اتاق خواب رفت، اما در عبور از دو کلمه اول — «پدر ما» — دچار مشکل شد. در اینجا، به گفته خودش، آنچه رخ داد این است:

روی تخت نشستم تا دعا را بخوانم و حفظش کنم. دو کلمه اول، «پدر ما»، نظرم را جلب کرد! «پدر ما؟ پدر عزیزمان؟» با ناباوری از خودم پرسیدم و شک کردم که آیا درست خوانده‌ام. مسلمانان هرگز جرات نمی‌کردند این‌گونه با خدا صحبت کنند! به من به عنوان یک مسلمان آموخته بودند که الله صاحب من است، یک ناظر ترسناک و دوردست که هرگز اجازه نمی‌دهد با چنین صمیمیتی به او نزدیک شوم. چه بی‌احترامی و حماقتی بود که مسیحیان این‌گونه با خدا صحبت کنند. قطعاً این کفرگویی بود! سر تکان دادم، بی‌تکلف پنجره را باز کردم، به بیرون زل زدم و با نجوا و به طعنه با آسمان شب گفتم: «خدا، تو با مادرم ازدواج کردی؟ تو پدر من هستی؟» ناگهان، حضوری غیرقابل توضیح و غرق‌کننده اتاق را پر کرد. حضوری قدرتمند و در عین حال آرام‌بخش که تا عمق جانم نفوذ کرد. پاسخ به سؤال من تقریباً قابل شنیدن بود: «بله، من پدر تو هستم.» من کاملاً تحت تأثیر حضور خدا قرار گرفته بودم و در محاصره عشقی و صف‌ناپذیر بودم. این عشق خدا به من بود — یک عشق پدری، عشق یک پدر مهربان! خدا در آن لحظه خود را معرفی می‌کرد و می‌گفت که او پدر آسمانی من است!

احساس می‌کردم مانند کودکی هستم که پس از بیست و سه سال دوری از پدرش، سرانجام پیدا شده است. عشقی که تجربه کردم چنان غرق‌کننده بود که می‌خواستم از فراز بام‌ها فریاد بزنم: «خدا پدر من است! خدا، آفریننده همه چیز، قادر متعال، خداوند خداوندان — او پدر من است!» تمام طول شب، عشق خدا را حس می‌کردم که مرا در آغوش گرفته بود و من در جواب، مأیوسانه به او چنگ زده بودم. شروع کردم به درک تمام خطاهایی که مرتکب شده بودم و اینکه چگونه پدر را محزون کرده بودند. هر گناهی را که به یاد می‌آوردم، اعتراف کردم. همچنین پشیمانی‌ام را از ورود به کلیسا با نیت سوء تا به مسیحیان استهزا کنم، ابراز کردم.

درک گناهانم و اینکه چگونه پدر را محزون ساخته بودم، مرا در گریه و زاری جانکاه فرو برد. آنقدر شدید گریه کردم که مدوح [دوستانش] از اتاق بغلی صدایم را شنید. وقتی بعداً از من پرسید چرا آنقدر بلند گریه می‌کردم، باور نمی‌کرد که «دعای ربانی» چنین تأثیر قدرتمندی بر من گذاشته باشد. آن شب، بسیار عمیق خوابیدم. روز بعد که از خواب بیدار شدم، احساس کردم گویی باری سنگین همچون بار یک شتر را که بر شانه‌هایم سنگینی می‌کرد، از دوشم برداشته‌ام. آرامش و تسلی قلبم را پر کرد. بعدها فهمیدم که این همان چیزی است که کتاب مقدس وقتی می‌گوید:

«پس اگر پسر شما را آزاد سازد، شما واقعاً آزاد خواهید بود» (یوحنا ۸: ۳۶) ، منظورش همین است. ۱.

محمد کامل، که زمانی مخالف دین مسیحیت بود، نام خود را به دانیل عبدالمسیح (به معنای دانیل، خادم مسیح) تغییر داد و اکنون در بسیاری از کشورها، از جمله خاورمیانه و کشورهای عربی‌زبان و در ایالات متحده، انجیل مسیح را موعظه می‌کند.

قلب پدر: دانیل مسیح با کلمات «پدر ما» دگرگون شد. چگونه نگاه کردن به خدا به عنوان یک «بابا» در مقابل یک «ارباب دور» شیوه نزدیک شدن شما به او را در این هفته تغییر می‌دهد؟

۵ گام به سوی یک زندگی دعایی قدرتمند

ممکن است دعای این شاگرد به عنوان الگو یا طرح کلی برای زندگی دعایی ما عمل کرده باشد. این دعا از پنج بخش تشکیل شده است. این بخش‌ها به شرح زیر هستند:

- (۱) پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد.
- (۲) پادشاهی‌ات بیاید، اراده‌ات همان‌طور که در آسمان است، بر زمین نیز انجام شود.
- (۳) امروز نان ما را که روزانه است به ما بده.

(۴) گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز قرضداران خود را بخشیده‌ایم.

(۵) و ما را در آزمایش مینداز، بلکه از شریر رهایی ده.

می‌توان با کاوش در هر بخش از این دعای الهی، به درگاه خداوند نزدیک شد، مانند موارد زیر:

(۱) پدر ما در آسمان، نام تو مقدس باد.

تمام دعاها به خدای ما باید با نگاه به بالا آغاز شوند. ورود به حضور او با تمرکز بر خود خداوند آغاز می‌شود.

(الف) خود را در حال نزدیک شدن به پدری مهربان تصور کنید که ما را با عشقی ابدی دوست داشته است.

(ب) به این حقیقت بیندیشید که او ما را به یک رابطه نزدیک و شخصی با خود کشانده و ما را پسران و دختران خود می‌نامد؛ باید حسی از شگفتی وجود داشته باشد که او «آبا»، پدر ماست.

(ج) پدر ما در آسمان است، و او ما را برای ابدیت به این رابطه با خود فراخوانده است، و جلال‌های آسمان از آن ماست!

(د) نام او باید مقدس شمرده شود، یعنی به عنوان چیزی متبرک و منزّه، جدا و ویژه تلقی گردد. «مقدس کردن» به معنای «مقدس دانستن» یا «احترام گذاشتن به او به عنوان خالق همه چیزها» است. همان‌طور که هنگام قدم زدن در باغ گتسمانی در اورشلیم یا بازدید از محل برج‌های دوقلو که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تخریب شدند، حسی از هیبت و عظمت وجود دارد، به همین ترتیب، نام او بر لبان ما نیز باید مقدس شمرده شود. وقتی نام او بیهوده برده می‌شود، ما احساس غم عمیقی می‌کنیم.

(e) باید احساسی از شکرگزاری و ستایش برای آنچه خدا هست و آنچه برای شما معنا دارد، وجود داشته باشد. ممکن است بخواهید هنگام ورود به حضور او برایش آواز بخوانید.

به درگاه او با شکرگزاری و به حریم او با سرودهای شکر وارد شوید؛ به او شکر کنید و نام او را ستایش نمایید
(مزمور ۱۰۰: ۴).

(۲) پادشاهی تو بیاید، اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز به جا آید.

بخش دوم دعای مذکور بار دیگر به سوی بالا می‌نگرد و درخواست می‌کند که پادشاهی خدا به زمین بیاید، با تأکید بر اینکه اراده خدا به جای اراده ما انجام شود. در این بخش از زمان دعای خود، بر موارد زیر تمرکز می‌کنیم:

(الف) برای رشد انجیل در کشور خود و برای تلاش‌های مبلغین در دیگر کشورها دعا کنید. دعا کنید که پادشاهی و نفوذ شیطان بر مردم و ملت‌ها شکسته شود.

(ب) دعا کنید که پادشاهی خدا به همه اطرافیان شما بیاید. زمانی را برای دعا کردن برای افرادی که خدا در قلب شما قرار داده است اختصاص دهید—به‌ویژه کسانی که حس می‌کنید او می‌خواهد در آنها کار کند، و مخصوصاً کسانی که نیازهایی مانند شفا دارند.

(ج) برای همسر، فرزندان و سایر اعضای خانواده‌تان دعا کنید.

(د) برای کشیش خود و کسانی که در کلیسای خود یا گروه خانگی‌تان شما را رهبری می‌کنند، دعا کنید.

(e) دعا کنید تا پادشاهی خدا به طور شخصی به شما بیاید و درخواست کنید که به روح خدا پر، هدایت و کنترل شوید. این شامل تقدیم خود بر مذبح و ارائه بدن‌هایمان به عنوان قربانی زنده، مقدس و پسندیده در نظر خدا است. این عمل عبادتی روحانی شماست (رومان ۱۲: ۱). خدا تنها تا حدی می‌تواند از ما استفاده کند که خود را به او تسلیم کنیم.

(و) برای رهبران کشور خود دعا کنید تا اجازه دهند انجیل بدون مانع آزادانه منتقل شود.

پس نخست از همه شما را تشویق می‌کنم که درخواست‌ها، دعاها، شفاعت‌ها و شکرگزاری‌ها را برای همه به جا آورید—^(۲) برای پادشاهان و همه کسانی که در مقام بالا هستند، تا ما بتوانیم در تمام پارسایی و قداست، زندگی آرام و بی‌دغدغه‌ای داشته باشیم (اول تیموتائوس ۲: ۱-۲).

(۳) نان روزانه‌مان را امروز به ما بده.

(الف) در این بخش از وقت دعای خود، از او به خاطر روزی‌رسانی‌اش به شما و خانواده‌تان سپاسگزاری کنید. سپس، برای کار خود دعا کنید، کاری که خدا برای تأمین روزی شما و خانواده‌تان از آن استفاده می‌کند. برای راهنمایی و حکمت در مورد کاری که برای او انجام می‌دهید، درخواست کنید.

(ب) از این فرصت استفاده کنید تا وعده‌های برکت الهی را به او یادآوری کنید. از او بخواهید حوزه نفوذ شما را گسترش دهد و درهای برکت را بگشاید.

ج) درخواست راهنمایی مشخص برای مدیریت زمان، انرژی و پول خود برای اهداف پادشاهی او داشته باشید. پذیرای سخن گفتن خداوند با خود در مورد حمایت مادی از دیگران باشید.

۴) قرض‌های ما را ببخش چنان‌که ما نیز قرض‌داران خود را بخشیده‌ایم.

زمان دعای ما اکنون بر حفظ یک رابطه مناسب با خدا و دیگران تأکید دارد. خداوند بخشش ما را مشروط به آمادگی ما برای بخشیدن دیگران می‌داند. اگر ما دیگران را نبخشیده باشیم، فیض به راستی به قلب ما نرسیده است. سرریز بخشش خدا در زندگی ما باید ما را به بخشیدن دیگران و رهایی آنها از هرگونه تعهدی در قبال خودمان ترغیب کند. اگر ما از صمیم قلب دیگران را نبخشیده باشیم، به طور کامل درک نکرده‌ایم که بخشیدن ما توسط خدا چه بهایی برای او داشته است. الف) هنگامی که از خدا می‌خواهیم قرض‌هایمان را ببخشد، باید زندگی خود را برای بازرسی او بگشاییم و در مورد گناهانمان با او کاملاً صادق باشیم. داوود دعا کرد که «ای خدا، مرا بجوی و دل مرا بشناس؛ مرا بیازما و افکار پریشانم را دریاب» (مزمو ۱۳۹: ۲۳).

ب) خطایای خود را به خدا اعتراف کنید و از او برای غلبه بر طبیعت گناه‌آلود خود، راهکارهای مشخصی بخواهید. ایوب برنامه خود را برای غلبه بر طبیعت پست و شهوانی‌اش چنین بیان کرد: «با چشم‌های خود عهد بستم که به دوشیزه‌ای با شهوت ننگرم» (ایوب ۳۱: ۱). ج) در این زمان تأمل و درون‌نگری، از خدا بخواهید هر کسی را که نبخشیده‌اید، مانند کسی که به او آسیب رسانده‌اید، به شما نشان دهد. راهکارهای مشخصی برای غلبه کردن در نظر بگیرید و سپس اقدام کنید! ج) در این زمان تأمل و درون‌نگری، از خدا بخواهید هر کسی را که نبخشیده‌اید، مانند کسی که ممکن است به شما آسیب زده باشد، آشکار سازد. دعا کنید که او در قلب شما عمل کند تا بتوانید از صمیم قلب و به طور واقعی ببخشید. برای برکت خدا بر کسانی که به یاد می‌آورید دعا کنید.

۵) و ما را در آزمایش مینداز و از شریر رهایی ده.

الف) از خدا بخواهید شما را از هر تأثیر جادویی یا نفرینی که متوجه شماست، رهایی بخشد. ب) دعا کنید که زره خدا بر تن شما باشد. ممکن است بخواهید از او بخواهید که کمربند حقیقت را به دور کمر شما ببندد و عدالت او همچون سینه‌بند بر قلب شما باشد. اطمینان حاصل کنید که پاهایتان به آمادگی برای به پیش بردن انجیل صلح و آرامش مجهز باشد، تا سیر ایمان برای خاموش کردن تیرهای سوزان شیطان، کلاهخود نجات برای محافظت از ذهن، و شمشیر روح، که همان کلام خداست، برای به کارگیری قدرتمندانه در شما و از طریق شما را داشته باشید (افسیان ۶: ۱۳-۱۷).

ج) دعا کنید که وقتی وسوسه و آزمون به ایمان شما می‌رسد، استوار بمانید و در سازشکاری نیفتید.

زمان دعای خود را با به رسمیت شناختن کسی که برای او زندگی می‌کنید و به او متعهد هستید، به پایان برسانید. دعای خود را با سرود یا زمزمری از ستایش به پایان برسانید.

الگو: به پنج بخش دعای شاگرد بنگرید. کدام یک از این پنج حوزه در ارتباط روزانه شما با خدا در حال حاضر غایب یا ضعیف‌ترین است؟

شکوفایی معنوی از طریق روزه گرفتن بر اساس کتاب مقدس

۱۶ «هرگاه روزه می‌گیرید، مانند رباکاران غمگین و عبوس نباشید، زیرا آن‌ها چهره‌های خود را می‌خرانند تا به دیگران نشان دهند که روزه هستند. به راستی به شما می‌گویم، آنها پاداش خود را به طور کامل دریافت کرده‌اند. ۱۷ اما هنگامی که روزه می‌گیرید، سر خود را چرب کنید و صورت خود را بشوید، ۱۸ تا برای دیگران آشکار نباشد که روزه گرفته‌اید، بلکه فقط برای پدرتان که نادیده است؛ و پدرتان که در نهان می‌بیند، به شما پاداش خواهد داد (متی ۶: ۱۶-۱۸، تأکید از ماست).

عیسی درباره اینکه ما به عنوان مؤمنان در این نظام جهانی چگونه زندگی می‌کنیم، تصویری دارد. اولی این بود: «پس وقتی به نیازمندان می‌دهید...» او نگفت اگر می‌دهید، بلکه گفت وقتی می‌دهید. او با گفتن «و وقتی دعا می‌کنید...» به تصورات خود ادامه داد. کسانی که به خدا اعتماد دارند و با او راه می‌روند، دعا خواهند کرد. سومین فرض بر این نبود که آیا شما روزه

می‌گیرید، بلکه این بود که چه زمانی روزه می‌گیرید. او فرض می‌کند که اگر ما مطابق با روح القدس زندگی کنیم (غلاطیان ۵:۲۵)، سیر و سلوک ما را به سوی روزه سوق خواهد داد.

دعا و بخشش هر دو اعمال معنوی هستند که با آن‌ها بسیار آشنا هستیم، اما برای بسیاری از ما، روزه گرفتن چنین نیست. امروزه نیز همچنان به روزه گرفتن نیاز است. اگر از نظر جسمی توانایی آن را دارید و از نظر پزشکی برای شما بی‌خطر است، اگر هنوز این کار را انجام نمی‌دهید، در نظر بگیرید که آن را به زندگی عبادی معنوی خود اضافه کنید. از خدا بخواهید که به شما بیاموزد چگونه انضباط روزه را در خود پرورش دهید. هنگامی که با دعا همراه شود، به قدرتمندترین ابزار برای نشان دادن عملی تسلط روح ما بر نیازها و هوس‌های جسمانی تبدیل می‌شود. این رازی است که درک آن دشوار است، اما از جهاتی، روزه ترازو را به نفع جنبه معنوی طبیعت ما متمایل می‌کند و قدرتی بر دشمن آزاد می‌سازد که تنها دعا قادر به انجام آن نیست. اگر روزه را در زندگی معنوی خود بگنجانیم، برای موقعیت‌هایی که به ایمانی قوی نیاز دارند، بهتر آماده خواهیم بود. بسیاری از موقعیت‌های دشوار که با تاریکی معنوی همراه هستند، بهترین راه مقابله با آنها دعا و روزه است. اگر عیسی به انجام آن نیاز داشت، چقدر بیشتر ما به این ابزار معنوی ضروری نیازمندیم؟

روزه فواید معنوی دارد. کتاب اشعیا، فصل ۵۸، به «روزه‌ای که خدا برگزیده است» می‌پردازد. این بخش به ما نشان می‌دهد که چگونه برای فرو ریختن قلعه‌ها (دژهای مستحکم) روزه بگیریم.

خداوند می‌فرماید که روزه «پیوندهای یوغ را خواهد گشود» و «ستم‌دیدگان را آزاد خواهد ساخت» (آیه ۶). او همچنین می‌گوید که «نور همچون سپیده‌دم خواهد درخشید» و «شفا یافتن شما به زودی آشکار خواهد شد» (آیه ۸). یکی دیگر از فواید معنوی این است که مردم هنگام فریاد زدن برای کمک به خدا، تجربه شنیدن صدای او را خواهند داشت (آیه ۹). همچنین وعده‌هایی از هدایت، روزی و قوت خدا وجود دارد. او گفت که ما مانند باغی خواهیم بود که به خوبی آبیاری شده و مانند چشمه‌ای که آبش هرگز تمام نمی‌شود (آیه ۱۱). اگر احساس افسردگی می‌کنید، در عوض شادی بر شما جاری خواهد شد (آیه ۱۴). همه اینها از طریق روزه اتفاق می‌افتد!

روزه: عیسی می‌گوید: «وقتی روزه می‌گیرید»، نه «اگر». چه «هوس» (خوراک، شبکه‌های اجتماعی، سرگرمی) را می‌توانید این هفته کنار بگذارید تا با تمرکز بیشتری بر حضور خدا توجه کنید؟

انواع مختلفی از روزه وجود دارد. دانیال و سه دوستش روزه سبزیجات و آب گرفتند (دانیال ۱: ۱۲). بعداً، او به مدت سه هفته بدون خوردن هیچ غذای خوشمزه، گوشت یا شرابی روزه گرفت (دانیال ۱۰: ۲-۳). خودتان تصمیم بگیرید که چگونه روزه خواهید گرفت. از خدا بخواهید به شما نشان دهد چه نوع روزه‌ای را باید بگیرید. اگر برای یک بیماری تحت نظر پزشک هستید، مطمئن شوید که روزه گرفتن برای شما بی‌خطر است و از پزشک خود اجازه بگیرید. ممکن است بتوانید یک روزه جزئی یا روزه دانیل را انجام دهید.

کلمات در اشعیا ۵۸ به ما می‌آموزند که در هنگام روزه، نباید به عنوان یک عمل پارسایی از دیگران کناره‌گیری کنیم، بلکه باید به دیگران خدمت کرده و مهربانی نشان دهیم. این همان روزه‌ای است که خدا برگزیده است. این افکار بار دیگر به ما یادآوری می‌کنند که معنویات ما به نحوه رفتار ما با دیگران بستگی دارد، نه فقط به عبادتی که به درگاه خدا عرضه می‌کنیم. ما همچنین وفاداری خود را به او از طریق نحوه رفتارمان با دیگران نشان می‌دهیم.

از طریق دعا و روزه، می‌توانیم دژهای مستحکم را فرو بریزیم و ببینیم که کوه‌های به ظاهر غیرممکن جابجا می‌شوند! در نظر بگیرید که دعای ربانی را به بخشی شخصی از برنامه دعایی خود تبدیل کرده و آن را با روزه همراه کنید. به او فریاد برآورید و او وعده داده است که پاسخ خواهد داد. اگر مایلید در مورد روزه بیشتر بدانید، کتاب «روزه برگزیده خدا» اثر آرتور والیس را توصیه می‌کنم، کتابی بسیار کاربردی که شما را از نظر روحانی تقویت کرده و انگیزه‌ای برای سفر روزهداری شما خواهد بود.

باشد که هر کاری که برای مسیح انجام می‌دهیم، انگیزه‌اش سر بلند کردن خدای ما باشد، نه خودمان. و باشد که پاداش فراوان خود را از خدا دریافت کنید، نه از مردم.

چگونه این مطالعه را این هفته به کار ببریم

برای به کار بستن متی ۶، چالش «سه گانه مخفی» را امتحان کنید:

- **اهدا کردن مخفیانه:** این هفته راهی پیدا کنید تا نیازی را برطرف کنید—چه یک هدیه مالی، یک وعده غذایی، یا یک کار خانه—بدون اینکه حتی به یک نفر بگویید. شادی رازی را که فقط بین شما و پدر مشترک است، تجربه کنید.
- **ارتباط «خلوتگاه»:** یک تایمر ۱۰ دقیقه‌ای تنظیم کنید. به تنهایی وارد یک اتاق شوید، در را ببندید و از دعای الگویی ۵ قسمتی استفاده کنید. قبل از درخواست هر چیزی، به طور خاص بر «مقدس شمردن» نام او (ستایش آنچه او هست) تمرکز کنید.
- **یک «بند» را شناسایی کنید:** آیا عادت، ترسی یا موقعیت دشواری (یک «بند») وجود دارد که از بین نرفته است؟ متعهد شوید که این هفته برای یک روز، یک روزه‌داری جزئی (مانند روزه‌داری دانیال) انجام دهید و به طور خاص از خدا بخواهید تا همان‌طور که در اشعیا ۵۸ وعده داده شده، «گره‌ها را باز کند».

دعا: ای پدر، آیا به ما کمک می‌کنی تا ایمانمان را از طریق روزه و دعا عمیق‌تر کنیم؟ دنیای ما به افرادی پر از روح و توانمند شده از جانب تو از طریق این انضباط‌های روحانی نیاز دارد. ما می‌پذیریم که راه‌های تو بالاتر از راه‌های ما و افکار تو بزرگتر از افکار ماست. ای خداوند، راه‌های خود را به ما آشکار ساز. لطفاً قدرت و رهایی خود را به ما نشان ده، هنگامی که به سوی تو باز می‌گردیم.

کیت توماس

وبسایت: www.groupbiblestudy.com

یوتیوب: <https://www.youtube.com/@keiththomas7/videos>

ایمیل: keiththomas@groupbiblestudy.com